

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2010/24/EU IRÁNYELVE

(2010. március 16.)

az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. és 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az egyes adókból és egyéb intézkedésekből eredő, más tagállami és uniós követelések behajtására irányuló, tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtás hozzájárul a belső piac megfelelő működéséhez. Biztosítja a költségvetési semlegességet, és lehetővé teszi, hogy a tagállamok a határokon átnyúló ügyletek esetében megszüntessék azokat a megkülönböztető védintézkedéseket, amelyeket a csalás és a költségvetési kiesések megakadályozására vezettek be.

(2) Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös jogsegélyről szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályozta először a behajtásra vonatkozó

kölcsönös segítségnyújtást. A szóban forgó irányelvet és az azt módosító jogi aktusokat az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2008. május 26-i 2008/55/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ kodifikálta.

(3) Ezek a rendelkezések azonban – bár az alkalmazandó nemzeti szabályok közelítésével az Unión belüli behajtási eljárások javításának irányába tett első lépést jelentették – nem bizonyultak elegendőnek a belső piac elmúlt harminc évben tapasztalt fejlődésével összefüggő követelmények teljesítéséhez.

(4) A tagállamok pénzügyi érdekeinek és a belső piac semlegességének jobb védelme érdekében ki kell terjeszteni a behajtásra irányuló segítségnyújtás hatályát az olyan adókból (beleértve a vámokat is) és illetékekből eredő követelésekre, amelyekre a behajtásra irányuló segítségnyújtás eddig nem vonatkozott, ugyanakkor a segítségnyújtás iránti egyre gyakoribb megkeresésekkel való lépéstartás és a jobb eredmények elérése érdekében e segítségnyújtást hatékonyabbá és eredményesebbé kell tenni, továbbá meg kell könnyíteni a gyakorlati alkalmazását. E célkitűzések eléréséhez jelentős mértékű kiigazításokra van szükség, ugyanis a hatályos 2008/55/EK irányelv egyszerű módosítása nem lenne elegendő. A 2008/55/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni és új jogi eszközt kell a helyébe léptetni, amely az említett irányelv eredményeire épül, viszont szükség esetén világosabb és pontosabb szabályokat ír elő.

(5) A világosabb szabályok előmozdítanak a tagállamok közötti szélesebb körű információcserét. Emellett az Unióban minden jogi és természetes személyre vonatkozóan, figyelembe véve a jogi konstrukciók folyamatosan növekvő skáláját, ideértve nemcsak az olyan hagyományos konstrukciókat, mint például a trösztök és az alapítványok, hanem bármely olyan új eszközt is, amelyet a

⁽¹⁾ 2010. február 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2009. július 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 73., 1976.3.19., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 150., 2008.6.10., 28. o.

tagállamokban az adóalanyok létrehozhatnak. Lehetővé tennék továbbá az adókból, vámokból, illetékekből, díjakból, visszatérítésekből és intervenciókból eredő, bármilyen formában jelentkező hatósági követelések figyelembevételét, beleértve az érintett adóalannyal vagy valamely harmadik féllel szembeni mindenféle pénzbeli követelést, amely az eredeti követelés helyébe lép. A világosabb szabályok mindenekelőtt az érintett felek jogainak és kötelezéseinek jobb meghatározásához szükségesek.

- (6) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon hatáskörét, hogy meghatározzák a saját jogszabályaik értelmében rendelkezésükre álló behajtási intézkedéseket. Ugyanakkor biztosítani kell, hogy az ebben az irányelvben előírt kölcsönös segítségnyújtási rendszer zökkenőmentes működését sem a tagállami jogszabályokban mutatkozó eltérések, sem pedig az illetékes hatóságok közötti koordináció hiánya ne veszélyeztesse.
- (7) A kölcsönös segítségnyújtás a következőkből állhat: a megkeresett hatóság elláthatja a megkereső hatóságot azzal az információval, amelyre ez utóbbinak szüksége van ahhoz, hogy a megkereső tagállamban felmerülő követeléseket behajtsa. A megkeresett hatóság kézbesítheti az adósnak a megkereső tagállamból származó, a követelésekre vonatkozó valamennyi dokumentumot; a megkereső hatóság kérésére behajthatja a megkereső tagállamban felmerülő követeléseket, vagy az ilyen követelések behajtását lehetővé tevő biztosítási intézkedéseket hozhat.
- (8) A megkeresett tagállamban a végrehajtási intézkedésekhez alkalmazandó egységes formanyomtatvány elfogadása, valamint a követeléssel kapcsolatos okiratok és határozatok kézbesítéséhez alkalmazandó egységes formanyomtatvány elfogadása várhatóan megszünteti a más tagállamból származó okiratok elismerésével és fordításával kapcsolatos problémákat, amelyek a jelenlegi segítségnyújtási megállapodások hatékonyságát leginkább gátolják.
- (9) Jogalapot kell létrehozni a konkrét adó-visszatérítésekkel kapcsolatos, előzetes megkeresés nélküli információcsere számára. Az eredményesség érdekében arra is lehetőséget kell nyújtani a tagállamok adóhatóságainak tisztviselői részére, hogy egy másik tagállamban jelen lehessenek a közigazgatási vizsgálatoknál vagy részt vehessenek azokban. A segítségnyújtás meggyorsítása és hatékonyabbá tétele érdekében elő kell írni továbbá a szolgáltatók közötti közvetlenebb információcserét.
- (10) A belső piacon belüli megnövekedett mobilitást és a Szerződés, valamint más jogszabályok által a nemzeti területen nem letelepedett adóalanyoktól kérhető garan-

ciákra vonatkozóan előírt korlátozásokat figyelembe véve, ki kell terjeszteni a más tagállamban behajtásra vagy biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresés lehetőségét. Mivel a követelés keletkezésének időpontja kritikus tényező, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséssel éljenek, még akkor is, ha a behajtás tekintetében nemzeti lehetőségeiket nem merítették ki teljes mértékben, többek között olyankor, amikor ezen eljárásoknak a megkereső tagállamban való alkalmazása aránytalan nehézségeket okozna.

- (11) A megkeresések és a dokumentumok digitális formában és elektronikus hálózaton keresztüli továbbításának általános kötelezettsége, továbbá a megkeresések és dokumentumok nyelvének használatára vonatkozó pontos szabályok lehetővé kell, hogy tegyék a tagállamok számára a megkeresések gyorsabb és könnyebb feldolgozását.
- (12) A megkeresett tagállamban folyó behajtási eljárás során az érintett személy jogorvoslati kérelmet nyújthat be a követeléssel, a megkereső tagállam hatóságai általi kézbesítéssel vagy a követelésre vonatkozó végrehajtást engedélyező okirattal szemben. Elő kell írni, hogy ilyen esetben az érintett személynek a jogorvoslati kérelmet a megkereső tagállam illetékes szerve részére kell benyújtania, és a megkeresett hatóságnak – a megkereső hatóság ettől eltérő kérésének kivételével – a megkereső tagállam illetékes szervének döntéséig fel kell függesztenie az általa megkezdett végrehajtási eljárást.
- (13) A megkeresett tagállam számára lehetővé kell tenni a behajtáshoz kapcsolódó költségeinek az adóstól történő beszedését, ezzel ösztönözve, hogy a tagállamok elegendő erőforrást fordítsanak más tagállamok követeléseinek behajtására.
- (14) A hatékonyság legjobban úgy biztosítható, ha a megkeresett hatóság a segítségnyújtás iránti megkeresés teljesítése során az ugyanazon vagy hasonló adókra, vámokra és illetékekre irányuló követelésekre vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében ráruházott hatáskörével élhet. Hasonló adók, vámok vagy illetékek hiányában a megkeresett tagállam jogszabályai értelmében a személyi jövedelemadóira irányuló követelésekre alkalmazandó eljárás látszik a legalkalmasabbnak. Az említett nemzeti jogszabályokat általában nem kell alkalmazni a megkeresett tagállamban felmerülő követeléseknek biztosított elsőbbség tekintetében. Lehetővé kell azonban tenni az érintett tagállamok közötti megállapodások alapján az elsőbbség más tagállamok követeléseire való kiterjesztését is.

- (15) Az elévülési időt érintő kérdések tekintetében egyszerűsíteni szükséges a hatályos szabályokat, annak előírásával, hogy az elévülési idő felfüggesztését, megszakítását vagy meghosszabbítását általában a megkeresett tagállam hatályos joga határozza meg, kivéve, ha az elévülési idő felfüggesztésére, megszakítására vagy meghosszabbítására a szóban forgó tagállamban hatályos jogszabályok értelmében nincs lehetőség.
- (16) Az eredményesség megköveteli, hogy a kölcsönös segítségnyújtás keretében átadott információt az átvevő tagállam az ezen irányelvben előírt céloktól eltérő célokra is felhasználhassa, amennyiben ezt az információt nyújtó és átvevő tagállam belföldi jogszabályai egyaránt lehetővé teszik.
- (17) Ez az irányelv nem akadályozhatja a két- vagy többoldalú megállapodásokból vagy egyezségekből származó, szélesebb körű segítségnyújtásra vonatkozó kötelezettségek teljesítését.
- (18) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (19) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (20) Mivel a tervezett intézkedés céljait, nevezetesen a behajtásra irányuló segítségnyújtás egységes rendszerének a belső piacon való biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a megkívánt egységesség, hatékonyság és eredményesség miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája állapít meg,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak minden tagállamban segítséget kell nyújtaniuk a 2. cikkben említett, másik tagállamban felmerülő követelések behajtásához.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az alábbiakhoz kapcsolódó követelésekre kell alkalmazni:

- a) a tagállamok által vagy nevében, vagy területi vagy közigazgatási alegységeik – beleértve a helyi hatóságokat is – által vagy nevében vagy az Unió nevében kivetett valamennyi adó, vám és illeték;
- b) az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) teljes vagy részleges finanszírozási rendszerének részét képező visszatérítések, intervenciók és egyéb intézkedések, köztük az e tevékenységekkel kapcsolatosan behajtandó összegek;
- c) a cukorágazat piacának közös szervezése keretében előírt lefoglalások és egyéb díjak.

(2) Ezen irányelv hatálya az alábbiakra is kiterjed:

- a) olyan követelésekkel összefüggő – a szóban forgó adó, vám vagy illeték kivetése vagy azokkal kapcsolatos közigazgatási vizsgálatok végrehajtása tekintetében illetékes közigazgatási hatóság által megállapított, vagy az említett közigazgatási hatóságok kérésére közigazgatási vagy bírói testület által megerősített – közigazgatási szankció, bírság, díj és pótdíj, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdésnek megfelelően kölcsönös segítségnyújtás kérhető;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

b) az adókhoz, vámokhoz és illetékekhez kapcsolódó eljárásokhoz kibocsátott igazolások és hasonló okmányok díjai;

is – az ezen irányelv hatálya alá tartozó adók bármelyikét kivetik;

c) olyan követelésekhez kapcsolódó kamatok és költségek, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdésnek vagy e bekezdés a) vagy b) pontjának megfelelően kölcsönös segítségnyújtás kérhető.

d) „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása (a digitális tömörítést is beleértve) és tárolása vezetékes vagy rádióan keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;

(3) Ezen irányelv nem vonatkozik az alábbiakra:

a) a tagállamnak, illetve egy alegységének, vagy közjogi társadalombiztosítási intézményeknek fizetendő kötelező társadalombiztosítási járulékok;

e) „CCN-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) alapuló, az illetékes hatóságok között a vám- és adóügy területén a teljes körű elektronikus információtovábbításhoz az Unió által kifejlesztett közös felület.

b) a (2) bekezdésben nem említett díjak;

c) szerződéses jellegű díjak, például a közüzemi díjak;

d) büntetőeljárás alapján kirótt büntetőjogi szankciók vagy a (2) bekezdés a) pontja alá nem tartozó egyéb büntetőjogi szankciók.

4. cikk

Szervezet

(1) Minden tagállam 2010. május 20-ig tájékoztatja a Bizottságot az ezen irányelv alkalmazásában illetékes hatóságáról/hatóságairól (a továbbiakban: az illetékes hatóság), és az azokban bekövetkezett minden változásáról késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot.

3. cikk

Fogalm meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „megkereső hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája, kapcsolattartó irodája vagy kapcsolattartó szerve, amely a 2. cikkben említett követeléssel kapcsolatban segítségnyújtás iránti megkeresést küld;

A Bizottság a kapott információt hozzáférhetővé teszi a többi tagállam számára, és a tagállamok hatóságainak jegyzékét közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

b) „megkeresett hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája, kapcsolattartó irodája vagy kapcsolattartó szerve, amelyhez segítségnyújtás iránti megkereséssel fordultak;

(2) Az illetékes hatóság/hatóságok központi kapcsolattartó irodát jelöl/jelölnek ki, amely elsődlegesen felelős az ezen irányelv hatálya alá tartozó kölcsönös segítségnyújtás területén a többi tagállammal való kapcsolattartásért.

c) „személy”:

A központi kapcsolattartó iroda a Bizottsággal való kapcsolattartással is megbízható.

i. természetes személy;

ii. jogi személy;

iii. amennyiben a hatályos jogszabályok úgy rendelkeznek, a jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás); vagy

(3) Minden tagállam illetékes hatósága kijelölhet kapcsolattartó irodákat, amelyek a 2. cikkben említett egy vagy több konkrét adó- vagy díjtípus vagy -kategória tekintetében felelősek a kölcsönös segítségnyújtás során a tagállamokkal való kapcsolattartásért.

iv. bármely egyéb, bármilyen jellegű és formájú, jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező jogi konstrukció, amely olyan eszközöket birtokol vagy kezel, amelyekre – beleértve az azokból származó jövedelmet

(4) Az illetékes hatóság kapcsolattartó szerveknek jelölhet ki a központi kapcsolattartó irodától vagy a kapcsolattartó irodától eltérő hivatalokat. A kapcsolattartó szervek ezen irányelv alapján a konkrét területi vagy tevékenységi hatáskörükhöz kapcsolódóan kérnek vagy nyújtanak kölcsönös segítséget.

(5) Amennyiben egy kapcsolattartó irodához vagy kapcsolattartó szervhez olyan kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresés érkezik, amely az iroda vagy a szerv hatáskörén kívül eső intézkedést tesz szükségessé, az iroda vagy a szerv haladéktalanul továbbítja a megkeresést az illetékes irodához vagy szervhez – amennyiben ezek ismertek –, vagy a központi kapcsolattartó irodához, továbbá megfelelően tájékoztatja a megkereső hatóságot.

(6) Minden tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a Bizottságot az általa kijelölt központi kapcsolattartó irodáról, egyéb kapcsolattartó irodákról és kapcsolattartó szervekről. A Bizottság a beérkezett információt a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

(7) A kommunikáció hatékonyságának biztosítása érdekében minden közleményt a központi kapcsolattartó iroda küld meg, vagy annak nevében, vagy – eseti alapon – annak jóváhagyásával küldenek meg.

II. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

5. cikk

Információkérés

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság minden olyan információt biztosít, amely a megkereső hatóság számára a 2. cikkben említett követeléseinek behajtása során fontos lehet.

Az említett információk biztosítása céljából a megkeresett hatóság intézkedik azon közigazgatási vizsgálatok végrehajtásáról, amelyekre az információk megszerzése érdekében szükség van.

(2) A megkeresett hatóság nem köteles olyan információt szolgáltatni:

- a) amelyet a megkeresett tagállamban felmerülő hasonló követelések behajtásának céljából nem tudna megszerezni;
- b) amely kereskedelmi, ipari vagy szakmai titkokat fedne fel;
- c) amelynek feltárása sérthetné a megkeresett tagállam biztonságát vagy ellentétes lehetne annak közrendjével.

(3) A (2) bekezdést semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé tenné egy tagállam megkeresett hatósága számára az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért,

mert ez az információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyionkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy egy személyben meglévő tulajdoni érdekeltségre vonatkozik.

(4) A megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az információkérés elutasításának okáról.

6. cikk

Előzetes megkeresés nélküli információcsere

Ha az adó- vagy vám- vagy illeték-visszatérítés – a hozzáadott-érték-adó kivételével – egy másik tagállamban letelepedett vagy ott tartózkodási hellyel rendelkező személyt érint, akkor az a tagállam, amelyből a visszatérítés származik, tájékoztathatja a letelepedés helye vagy a tartózkodási hely szerinti tagállamot a várható visszatérítésről.

7. cikk

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

(1) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, a megkeresett hatóság által megállapított feltételekkel összhangban, a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők az ezen irányelvben előírt kölcsönös segítségnyújtás előmozdítása céljából:

- a) jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett tagállam közigazgatási hatóságai tevékenységüket végzik;
- b) jelen lehetnek a megkeresett tagállam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál;
- c) segíthetik a megkeresett tagállam illetékes tisztviselőit a megkeresett tagállamban folyó bírósági eljárás során.

(2) Amennyiben azt a megkeresett hatóság tagállamának hatályos jogszabályai lehetővé teszik, az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodásban előírható, hogy a megkereső tagállam tisztviselői magánszemélyeket kérdezhetnek ki és a nyilvántartást megvizsgálhatják.

(3) A megkereső hatóság által felhatalmazott azon tisztviselőknek, akik élnek az (1) és (2) bekezdésben szereplő lehetőséggel, bármikor fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

III. FEJEZET

A DOKUMENTUMOK KÉZBESÍTÉSÉHEZ NYÚJTOTT SEGÍTSÉG

8. cikk

A követelésekkel kapcsolatos egyes dokumentumok kézbesítésére vonatkozó megkeresés

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérésére valamennyi olyan dokumentumot – ideértve a bírósági természetűeket is – kézbesíti a címzettnek, amely a megkereső tagállamból származik, és amely valamely, a 2. cikkben említett követelésre vagy annak behajtására vonatkozik.

A kézbesítési megkereséshez egységes formanyomtatványt kell mellékelni, amely legalább a következő információt tartalmazza:

- a) a címzett neve és címe, valamint az azonosítását szolgáló más lényeges adat;
- b) a kézbesítés célja és a végrehajtására előírt határidő;
- c) a mellékelt dokumentum bemutatása, valamint az érintett követelés jellege és összege;
- d) név, cím és egyéb elérhetőség az alábbiak tekintetében:
  - i. a mellékelt dokumentum tekintetében illetékes hivatal; valamint, ha ettől eltérő,
  - ii. az a hivatal, ahol a kézbesített dokumentumra vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető.

(2) A megkereső hatóság csak akkor folyamodik az e cikk szerinti kézbesítési megkereséshez, ha nem áll módjában a megkereső tagállamban az érintett dokumentum kézbesítésére vonatkozó szabályok szerinti kézbesítés, vagy ha az ilyen értesítés aránytalan nehézségekbe ütközne.

(3) A megkeresett hatóságnak azonnal tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot azokról az intézkedésekről, amelyeket annak megkeresésére a kézbesítés érdekében tett, különösen a dokumentumnak a címzett részére történő kézbesítésének dátumáról.

9. cikk

A kézbesítés módja

(1) A megkeresett hatóság gondoskodik arról, hogy a megkeresett tagállamban az adott tagállamban hatályban lévő törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően hajtsák végre a kézbesítést.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a megkereső tagállam illetékes hatósága által az említett tagállam hatályos jogszabályaival összhangban végrehajtott kézbesítés bármely más formáját.

A megkereső tagállamban található illetékes hatóság ajánlott levélben vagy elektronikus úton közvetlenül kézbesíthet bármely dokumentumot egy másik tagállam területén tartózkodó személynek.

IV. FEJEZET

BEHAJTÁSI VAGY BIZTOSÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

10. cikk

A behajtási megkeresés

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság behajtja a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező okirat tárgyát képező követeléseket.

(2) Amint a behajtási megkeresés alapjául szolgáló ügygel kapcsolatos bármilyen releváns információ a megkereső hatóság tudomására jut, továbbítja azt a megkeresett hatóság részére.

11. cikk

A behajtási megkeresésre vonatkozó feltételek

(1) A megkereső hatóság nem élhet behajtási megkereséssel abban az esetben és addig, amennyiben és amíg a követelést és/vagy a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező okiratot az említett tagállamban vitatják, kivéve azokat az eseteket, amelyekre a 14. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(2) Mielőtt a megkereső hatóság behajtási megkereséssel él, alkalmazni kell a megkereső tagállamban rendelkezésre álló megfelelő behajtási eljárásokat, az alábbi esetek kivételével:

- a) amennyiben nyilvánvaló, hogy a megkereső tagállamban nem létezik a behajtást lehetővé tévő vagyon, vagy az említett eljárások nem eredményezik a követelés teljes kifizetését, és a megkereső hatóságnak konkrét tudomása van arról, hogy az érintett személy a megkeresett tagállamban vagyonnal rendelkezik;
- b) amennyiben ezen eljárásoknak a megkereső tagállamban való alkalmazása aránytalan nehézségeket okozna.

12. cikk

A megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező okirat és egyéb kísérő dokumentumok

(1) A behajtási megkereséshez csatolni kell a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okiratot.

Ez a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okirat tartalmazza a végrehajtást engedélyező eredeti okirat tartalmának lényeges elemeit, továbbá a megkeresett tagállamban a behajtási és a biztosítási intézkedések kizárólagos alapját képezi. Az okiratot a megkeresett tagállamban nem szükséges elismerni, és a tagállam azt nem egészíti ki és nem helyettesíti.

A végrehajtást engedélyező, egységes okirat legalább a következő információt tartalmazza:

- a) a végrehajtást engedélyező eredeti okirat azonosítása szempontjából szükséges információ, a követelés leírása, amely tartalmazza a követelés jellegét, azt az időszakot, amelyre a követelés vonatkozik, a végrehajtási eljárás szempontjából jelentős bármilyen dátumot, a követelés összegét és annak különböző összetevőit, így a főkövetelést és a felhalmozódott kamatot, stb.;
- b) az adós neve, valamint az azonosítását szolgáló más lényeges adatok;
- c) név, cím és egyéb elérhetőség az alábbiak tekintetében:
- a követelés megállapításáért felelős hivatal; valamint, amennyiben ettől eltér,
  - az a hivatal, ahol a követeléssel vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető.

(2) A követelés behajtására irányuló megkereséshez csatolható a megkereső tagállamban a követeléssel kapcsolatban kiállított egyéb dokumentum is.

13. cikk

A behajtási megkeresés teljesítése

(1) Ha ez az irányelv másképp rendelkezik, a megkeresett tagállamban történő behajtás céljából bármely behajtási megkeresés tárgyát képező követelést úgy kell kezelni, mintha az a megkeresett tagállam követelése lenne. A megkeresett hatóság a megkeresett tagállamnak az azonos adókra vagy díjakra – vagy ennek hiányában a hasonló adókra vagy díjakra – irányuló követelésekre alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései értelmében ráruházott hatáskör és eljárások keretében jár el, kivéve, ha ez az irányelv másképp rendelkezik.

Ha a megkeresett hatóság úgy ítéli meg, hogy a területén nem vetnek ki azonos vagy hasonló adókat vagy díjakat, a megkeresett tagállamnak a személyi jövedelemre kivetett adóra irányuló követelésekre alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései értelmében ráruházott hatáskör és eljárások keretében jár el, kivéve, ha ez az irányelv másképp rendelkezik.

Az érintett tagállamok eltérő megállapodása vagy a megkeresett tagállam jogszabályának eltérő rendelkezése hiányában a megkeresett tagállam nem köteles más tagállamok követeléseinek ugyanolyan elsőbbséget biztosítani, mint amelyet a megkeresett tagállamban felmerülő hasonló követelések élveznek. Ha egy tagállam elsőbbséget biztosít egy másik tagállam követeléseinek, akkor nem tagadhatja meg, hogy a többi tagállam azonos vagy hasonló követeléseinek azonos feltételekkel ugyanolyan elsőbbséget biztosítson.

A megkeresett tagállam a követelést saját valutájában hajtja be.

(2) A megkeresett hatóság kellő gondossággal tájékoztatja a megkereső hatóságot a behajtási megkeresés alapján tett bármely intézkedésről.

(3) A megkeresett hatóság a behajtási megkeresés kézhezvételének időpontjától számítva késedelmi kamatot számít fel, a megkeresett tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban.

(4) Amennyiben a megkeresett tagállam hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései lehetővé teszik, a megkeresett hatóság halasztott fizetést vagy részletfizetést engedélyezhet az adós részére, és ezért kamatot számíthat fel. Ezt követően e döntéséről tájékoztatja a megkereső hatóságot.

(5) A 20. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a megkeresett hatóság átutalja a megkereső hatóságnak a követelés behajtott összegét, valamint az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett kamatot.

14. cikk

Vitarendezés

(1) A követeléssel, a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okirattal vagy a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okirattal, valamint a megkereső tagállam illetékes hatósága általi kézbesítés érvényességével kapcsolatos viták a megkereső tagállam illetékes szerveinek hatáskörébe tartoznak. Amennyiben a behajtási eljárás során a követelésre, a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okiratra vagy a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, egységes okiratra vonatkozóan valamely érdekelt fél jogorvoslati kérelmet terjeszt elő, a megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell az érintett felet arról, hogy az érintett félnek az ügyet a megkereső tagállam illetékes hatósága elé kell terjesztenie, az abban a tagállamban hatályos jogszabályokkal összhangban.

(2) A megkeresett tagállamban tett végrehajtási intézkedésekkel vagy a megkeresett tagállam illetékes hatósága általi kézbesítés érvényességével kapcsolatos vitákat – a szóban forgó tagállam jogszabályainak és rendelkezéseinek megfelelően – a megkeresett tagállam illetékes szerve elé kell terjeszteni.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogorvoslati kérelmet a megkereső tagállam illetékes hatósága elé terjesztik, a megkereső hatóságnak tájékoztatnia kell erről a megkeresett hatóságot, és jeleznie a követelés nem vitatott mértékét.

(4) Amint a megkeresett hatóság a megkereső hatóságtól vagy az érdekelt féltől megkapta a (3) bekezdésben említett információkat, a követelés azon részét illetően, amelyre a jogorvoslati kérelem vonatkozik, fel kell függesztenie a végrehajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, kivéve, ha a megkereső hatóság az e bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően másként kéri.

A megkereső hatóság kérésére, illetve amennyiben a megkeresett hatóság ezt szükségesnek tartja, továbbá a 15. cikk sérelme nélkül, a megkeresett hatóság biztosítási intézkedéseket tehet a követelés behajtásának biztosítása érdekében, amennyiben a tagállamban hatályos törvények és rendeletek ezt lehetővé teszik.

A megkereső hatóság a tagállamban hatályos törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően felkérheti a megkeresett hatóságot azon követelés vagy a követelés azon részének behajtására, amelyre vonatkozóan jogorvoslati kérelmet terjesztettek elő, amennyiben a megkeresett tagállam erre vonatkozó, hatályos törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata ezt lehetővé teszi. Ezeket a megkereséseket meg kell indokolni. Amennyiben a jogvita kimenetele a későbbiekben az adós számára kedvező, a megkereső hatóság felelős a behajtott összegek visszatérítéséért, valamint az esetleges kártérítéséért, a megkeresett hatóság tagállamban hatályos jogszabályok szerint.

Amennyiben a megkereső tagállam vagy a megkeresett tagállam illetékes hatóságai egyeztetési eljárást kezdeményeznek, és az eljárás eredménye érintheti azon követelést, amellyel kapcsolatban a segítségnyújtást kérték, a behajtási intézkedéseket fel kell függeszteni vagy le kell állítani az eljárás befejezéséig, kivéve a csalás vagy fizetéképtelenség miatti különösen sürgős esetekben. Ha a behajtási intézkedéseket felfüggesztik vagy leállítják, a második albekezdés alkalmazandó.

15. cikk

A behajtásra irányuló segítségnyújtási megkeresés módosítása vagy visszavonása

(1) A megkereső hatóság – megjelölve a módosítás indokát – haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett hatóságot a behajtási megkeresés későbbi módosításáról vagy a megkeresés visszavonásáról.

(2) Ha a megkeresés módosítása a 14. cikk (1) bekezdésében említett illetékes szerv határozatának az eredménye, a megkereső hatóság továbbítja ezt a határozatot a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, felülvizsgált, egységes okirattal együtt. Ezt követően a megkeresett hatóság a további behajtási intézkedések során a felülvizsgált okirat alapján jár el.

A megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat alapján hozott behajtási vagy biztosítási intézkedések folytatódhatnak a felülvizsgált okiratnak megfelelően, kivéve, ha a megkeresés módosítására a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okirat vagy a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat érvénytelensége miatt került sor.

A módosított okirat vonatkozásában a 12. és a 14. cikket alkalmazni kell.

16. cikk

Biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresés

(1) A megkereső hatóság kérésére a megkeresett hatóság – amennyiben hasonló helyzetben a megkereső tagállam nemzeti jogszabályai és közigazgatási gyakorlata is lehetővé tesz biztosítási intézkedéseket – ha nemzeti jogszabályai lehetővé teszik és közigazgatási gyakorlatával összhangban biztosítási intézkedéseket tesz a követelés behajtásának biztosítására, amennyiben a megkeresés időpontjában az adós vitatja a követelést vagy a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező okiratot, vagy ha a követelésre vonatkozóan még nem bocsátottak ki a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező okiratot.

A megkeresett tagállamban végrehajtandó biztosítási intézkedésekre irányuló megkereséshez csatolni kell a megkereső tagállamban végrehajtandó biztosítási intézkedések engedélyezése céljából kiállított, a kölcsönös segítségnyújtás tárgyát képező követelésre vonatkozó dokumentumot, amennyiben létezik ilyen. Ezt a dokumentumot a megkeresett tagállamban nem szükséges elismerni, és a tagállam azt nem egészíti ki és nem helyettesíti.

(2) A biztosítási intézkedésekre irányuló megkereséshez csatolható egyéb, a megkereső tagállamban a követeléssel kapcsolatban kiállított dokumentum.

17. cikk

A megelőző intézkedésekre irányuló megkeresésekre vonatkozó szabályok

A 16. cikk teljesülése érdekében, a 10. cikk (2) bekezdését, a 13. cikk (1) és (2) bekezdését, a 14. és a 15. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.

18. cikk

A megkeresett hatóság kötelezettségeinek korlátozása

(1) A megkeresett hatóság nem köteles a 10–16. cikkben előírt segítségnyújtásra, ha a követelés behajtása – az adós helyzete miatt – a megkeresett tagállamban komoly gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben hasonló hazai követelések esetében az említett tagállam hatályos törvényei, rendeletei és közigazgatási gyakorlata engedélyez ilyen kivételt.

(2) A megkeresett hatóság nem köteles az 5. és a 7–16. cikkben előírt segítségnyújtásra, amennyiben az 5., 7., 8., 10. vagy 16. cikk szerinti eredeti segítségnyújtás iránti

megkeresés olyan követelésekre vonatkozik, amelyek esetében a követelésnek a megkereső tagállambeli esedékességi időpontja és a segítségnyújtás iránti eredeti megkeresés időpontja között több mint öt év telt el.

Olyan esetekben azonban, amikor a követeléssel vagy a megkereső tagállamban végrehajtást engedélyező, eredeti okirattal összefüggésben jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, az ötéves időszak attól az időponttól számítandó, amikor a megkereső tagállam megállapítja, hogy a követeléssel vagy a végrehajtást engedélyező okirattal összefüggésben további jogorvoslatnak nincs helye.

Olyan esetekben továbbá, amikor a megkereső tagállam illetékes hatóságai halasztott fizetést vagy részletfizetést engedélyeznek, az ötéves időszak a teljes fizetési határidő lejártakor kezdődik.

A megkeresett hatóság az ilyen esetekben ugyanakkor nem köteles segítségnyújtásra olyan követelések esetében, amelyek esetében, a követelés esedékességének a megkereső tagállambeli időpontjától számított több mint tíz év eltelt.

(3) A tagállamokat nem lehet segítségnyújtásra kötelezni, ha az ezen irányelv hatálya alá eső követelések összege, amelyek behajtásához a segítséget kérték, 1 500 EUR-nál kevesebb.

(4) A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot a segítségnyújtás iránti megkeresés elutasításának okairól.

19. cikk

Az elévülési idővel kapcsolatos kérdések

(1) Az elévülési időt érintő kérdésekre vonatkozóan kizárólag a megkereső tagállamban hatályos jogszabályok az irányadók.

(2) Az elévülési idő felfüggesztésével, megszakításával vagy meghosszabbításával kapcsolatban a megkeresett hatóság által vagy annak nevében a követelés behajtására irányuló segítségnyújtás iránti megkeresés alapján tett azon lépések, amelyek az elévülési idő tekintetében a megkeresett tagállamban hatályos jog szerint felfüggesztő, megszakító vagy meghosszabbító hatással bírnak, a megkereső tagállamban is ugyanilyen hatásúak, feltéve, hogy ennek megfelelő joghatás a megkereső tagállamban hatályos jog alapján is létezik.

Ha a megkeresett tagállamban hatályos jog szerint az elévülési idő felfüggesztésére, megszakítására vagy meghosszabbítására nincs lehetőség, a megkeresett hatóság által vagy annak nevében a követelés behajtására irányulóan, a segítségnyújtás iránti megkeresés alapján tett lépések, amelyek – ha a megkereső hatóság által vagy annak nevében a saját tagállamában tett lépések lennének – a megkereső tagállamban hatályos jog alapján felfüggesztő, megszakító vagy meghosszabbító hatással lennének az elévülési időre, e hatást illetően úgy tekintendők, mintha ez utóbbi államban hajtották volna végre őket.

Az első és második albekezdés nem érinti a megkereső tagállam illetékes hatóságainak azon jogát, hogy az említett tagállamban hatályos jognak megfelelően intézkedéseket hozzanak az elévülési idő felfüggesztése, megszakítása vagy meghosszabbítása tekintetében.

(3) A megkereső és a megkeresett hatóság tájékoztatja egymást azokról az intézkedésekről, amelyek megszakítják, felfüggesztik vagy meghosszabbítják az elévülési időt egy olyan követelés esetében, amelyre vonatkozóan behajtási vagy biztosítási intézkedéseket kértek, vagy amelyek ilyen hatással lehetnek.

20. cikk

Költségek

(1) A megkeresett hatóság törekszik arra, hogy az érintett személytől – a 13. cikk (5) bekezdésében említett összegeken felül – behajtsa és visszatartsa a behajtással kapcsolatban részéről felmerült költségeket, a megkeresett tagállam jogszabályainak megfelelően.

(2) A tagállamok lemondanak az olyan költségek egymás számára történő megtérítésének igényéről, amelyek az ezen irányelv értelmében egymásnak nyújtott kölcsönös segítségnyújtás alapján merülnek fel.

Amennyiben azonban a behajtás különleges problémát okoz, nagyon magas költségekkel jár vagy a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos, a megkereső és a megkeresett hatóság az adott eseteknek megfelelő egyedi költségmegtérítési szabályokról állapodhat meg.

(3) A (2) bekezdés ellenére a megkereső tagállam továbbra is felelősséggel tartozik a megkeresett tagállamnak minden olyan költségért és veszteségért, amely a követelés tárgyát vagy a megkereső hatóság által kiállított, végrehajtást és/vagy biztosítási

intézkedéseket engedélyező okirat érvényességét tekintve megalapozatlannak ítélt intézkedések következményeként merül fel.

V. FEJEZET

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS IRÁNTI MEGKERESÉSEK VALAMENNYI TÍPUSÁRA IRÁNYADÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

21. cikk

Formanyomtatványok és kommunikációs eszközök

(1) Az 5. cikk (1) bekezdése szerinti információkérést, a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kézbesítési megkeresést, a 10. cikk (1) bekezdése szerinti behajtási megkeresést vagy a 16. cikk (1) bekezdése szerinti biztosítási intézkedésekre irányuló megkeresést formanyomtatvány használatával, elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez gyakorlati okokból nem megvalósítható. Lehetőség szerint ezeket a formanyomtatványokat kell használni a megkereséssel kapcsolatos minden további kommunikáció során is.

A megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező egységes okiratot, a megkereső tagállamban biztosítási intézkedéseket engedélyező dokumentumot, valamint a 12. és a 16. cikkben említett egyéb dokumentumokat is elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez gyakorlati okokból nem megvalósítható.

Adott esetben a formanyomtatványokhoz jelentéseket, nyilatkozatokat és bármely más dokumentumot, vagy azok hitelesített másolatát vagy kivonatát lehet csatolni, amelyeket szintén elektronikus úton kell továbbítani, kivéve, ha ez gyakorlati okokból nem megvalósítható.

Formanyomtatványokat és elektronikus úton történő kommunikációt lehet alkalmazni a 6. cikk alapján történő információcsere esetében is.

(2) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a 7. cikknek megfelelően másik tagállam közigazgatási hivatalában való jelenlét vagy másik tagállamban végzett közigazgatási vizsgálatban való részvétel során szerzett információkra és dokumentumokra.

(3) A kapott információk vagy a segítségnyújtás iránti megkeresés teljesítése során tett intézkedések érvényességét nem befolyásolja, ha a kommunikációra nem elektronikus úton vagy nem a formanyomtatványok használatával kerül sor.

22. cikk

Nyelvhasználat

(1) A segítségnyújtás iránti megkeresést, a kézbesítéshez alkalmazandó formanyomtatványt és a megkeresett tagállamban végrehajtást engedélyező egységes okiratot a megkeresett tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell továbbítani, vagy ilyen nyelvű fordítást kell hozzá mellékelni. Az a tény azonban, hogy az említett dokumentumok egyes részei nem a megkeresett tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készültek, nem érinti érvényességüket vagy az eljárás érvényességét, amennyiben a kérdéses nyelvről az érintett tagállamok egymás között megállapodtak.

(2) Azok a dokumentumok, amelyeknek a 8. cikknek megfelelően a kézbesítését kérték, a megkereső tagállam hivatalos nyelvén továbbíthatók a megkeresett hatóság részére.

(3) Amennyiben a megkereséshez az (1) és a (2) bekezdésben említettektől eltérő dokumentumokat csatolnak, a megkeresett hatóság – amennyiben szükséges – kérheti a megkereső hatóságtól ezeknek a dokumentumoknak a megkeresett tagállam hivatalos nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére, vagy bármely olyan más nyelvre történő lefordítását, amelyről az érintett tagállamok kétoldalúan megállapodtak.

23. cikk

Információk és dokumentumok közzététele

(1) Az ezen irányelv alapján bármilyen formában közölt információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amelyet az információt átvevő tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információknak biztosít.

Az ilyen információkat kizárólag az ezen irányelv hatálya alá tartozó követelések végrehajtása vagy az azokkal kapcsolatos biztosítási intézkedések céljából lehet felhasználni. Ezen információk felhasználhatók továbbá a kötelező társadalombiztosítási járulékok megállapításához és behajtásához is.

(2) Az Európai Bizottság Biztonsági Akkreditációs Hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információkhoz csak a CCN működtetéséhez és fejlesztéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá.

(3) Az (1) bekezdés második albekezdése ellenére az információt szolgáltató tagállam engedélyezi az információ más célokra történő felhasználását az információt átvevő tagál-

lamban, amennyiben az információt nyújtó tagállam jogszabályai alapján az információt hasonló célokra fel lehet használni.

(4) Amennyiben a megkereső vagy a megkeresett hatóság úgy ítéli meg, hogy az ezen irányelv értelmében kapott információk az (1) bekezdésben említett célból hasznosak lehetnek egy harmadik tagállam számára, az információkat továbbíthatja ezen harmadik tagállamnak, feltéve, hogy a továbbítás megfelel az ezen irányelvben megállapított szabályoknak és eljárásoknak. A hatóság tájékoztatja az információt eredetileg nyújtó tagállamot azon szándékáról, hogy ezt az információt harmadik tagállammal megossza. Az információt eredetileg nyújtó tagállam az információt megosztani kívánó tagállam értesítésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül ellenezheti az információmegosztást.

(5) A (4) bekezdés alapján továbbított információ felhasználására vonatkozó, a (3) bekezdés szerinti engedélyt csak az a tagállam adhatja, amelytől az információ eredetileg származik.

(6) Az ezen irányelv értelmében bármilyen formában közölt információra az információt átvevő tagállam valamennyi hatósága ugyanúgy hivatkozhat vagy azt ugyanúgy bizonyítékként használhatja fel, mint az azon a tagállamon belül szerzett hasonló információt.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Egyéb segítségnyújtási megállapodások alkalmazása

(1) Ez az irányelv nem érinti a két- vagy többoldalú megállapodásokból vagy egyezségekből származó – ideértve a jogi vagy más okiratok kézbesítésére vonatkozó megállapodásokat és egyezségeket is –, szélesebb körű segítségnyújtásra vonatkozó kötelezettségek teljesítését.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot, amennyiben az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozóan – az egyedi esetek kezelésének kivételével – két- vagy többoldalú megállapodást vagy egyezséget kötnek. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

(3) A kétoldalú vagy többoldalú megállapodások vagy egyezségek értelmében biztosított nagyobb mértékű kölcsönös segítségnyújtás során a tagállamok használhatják az ezen irányelv alkalmazásában elfogadott elektronikus kommunikációs hálózatot és egységes formanyomtatványokat.

25. cikk

A bizottság

- (1) A Bizottságot a behajtási bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

26. cikk

Végrehajtási rendelkezések

A Bizottság a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogad el a 4. cikk (2), (3) és (4) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk, a 10. cikk, a 12. cikk (1) bekezdése, a 13. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdése, a 15. cikk, a 16. cikk (1) bekezdése és a 21. cikk (1) bekezdése végrehajtására vonatkozóan.

Ezeknek a szabályoknak legalább az alábbiakra kell vonatkozniauk:

- a) a 4. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett, a különböző tagállamok központi kapcsolattartó irodája, többi kapcsolattartó irodája és kapcsolattartó szervei közötti, valamint a Bizottsággal fennálló kapcsolatok megszervezésére vonatkozó gyakorlati intézkedések;
- b) a hatóságok közötti közlemények továbbítására alkalmas eszközök;
- c) az 5. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk, a 10. cikk (1) bekezdése, a 12. cikk (1) bekezdése és a 16. cikk (1) bekezdése alkalmazásában használható egységes formanyomtatványok formátuma és egyéb adatai;
- d) a behajtandó összegek átváltása és a behajtott összegek átutalása.

27. cikk

Jelentéstétel

- (1) Minden tagállam minden évben március 31-ig értesíti a Bizottságot az alábbiakról:
- a) az adott évben az egyes megkeresett tagállamoknak küldött, és az egyes megkereső tagállamoktól kapott, információkéréssel, kézbesítéssel, behajtással vagy biztosítási intézkedésekkel kapcsolatos megkeresések száma;
- b) azon követelések összege, amelyekre vonatkozóan behajtásra irányuló segítségnyújtást kértek, valamint a behajtott összegek.

(2) A tagállamok bármely egyéb olyan információt közölhetnek, amely az ezen irányelv értelmében biztosított kölcsönös segítségnyújtás értékeléséhez hasznos lehet.

(3) A Bizottság ötvenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelvben megállapított intézkedések működéséről.

28. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2011. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok 2012. január 1-jétől alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

29. cikk

A 2008/55/EK irányelv hatályon kívül helyezése

A 2008/55/EK irányelv 2012. január 1-jétől hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat az erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

31. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2010. március 16-án.

a Tanács részéről
az elnök
E. SALGADO